

“mình vẫn tiếp tục học và vẫn giữ mối quan hệ với anh S, nhưng về sau này khi mình tự đi tìm nhu cầu thỏa mãn với những người đồng giới khác ấy thì mình biết đến hồ Ha le. Nhưng khi mình đặt chân đến đó thì nó lại bước sang những vấn đề khác nữa. Ví dụ như mình tự nhận mình là bóng kín đâm thành ra khi mình ra hồ Ha le thì không ai nhận mình có xu hướng như vậy, mình ngồi ở những hàng nước chẳng hạn, ngồi ở đây thì nghe những người khác nói về những người đồng giới thì như thế nào, cảm giác họ đang nói về mình, cảm giác khủng hoảng lắm. Mình ra hồ để tìm bạn, tìm bạn tình mà cũng muốn tìm hiểu thế giới của mình. Rồi thì khi nghe ...không nhớ lắm nhưng họ dùng những từ ngữ nó mang tính chất miệt thị, nhiều lắm khi họ nhìn những người khác. Họ không nhận ra mình là người như vậy, họ không biết là họ đang nói chính là nói về mình. Những người bán nước đêm, những người làm xe ôm, người lang thang hay là người dân hay dùng từ như bọn đồng cô, bọn pê đê, đầy dùng những từ mang tính chất miệt thị như vậy và mình cảm thấy sợ nếu mọi người nhận ra mình là người như vậy. Lúc đó mình cũng có hiểu đâu, chỉ nghe họ nói chuyện và bình phẩm, ngoài việc dùng từ với cả cách họ nói, họ biểu hiện rồi họ nói về hành vi quan hệ bằng miệng chẳng hạn nhưng họ nói bằng từ dân gian – thô sáo, hoặc là đú thì nghe nó thực sự có gì đó ghê tởm, họ thể hiện sự ghê tởm trong lời nói. Thời gian đó đã làm cho mình bị khủng hoảng (nhớ lại năm 1997) (Hồ Ha le, HV #5)